מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט

והתם מנא לן ידתניא יוקרבו ופרשו והוציא

מלמד שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם

נאמר כאן יראשו וכרעיו ונאמר להלן 2º(ראש וכרעים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח אי מה להלן על ידי הפשם אף

כאן על ידי הפשם תלמוד לומר והרבו

ופרשו מאי תלמודא אמר רב פפא כשם

שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו: מַאימתי

מממאין בגדים: יחנו רבנן ניוציא אל מחוץ

למחנה ושרפו להלן אתה נותן להם שלש

מחנות וכאן אתה נותן להם מחנה אחת

אם כן למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך

כיון שיצא חוץ למחנה אחת מממאים

בגדים והתם מנא לן יודתניא יוהוציא את

כל הפר חוץ לשלש מחנות אתה אומר

חוץ לשלש מחנות או אינו אלא חוץ למחנה

אחת כשהוא אומר בפר העדה יאל מחוץ

למחנה שאין ת"ל שהרי כבר נאמר ושרף

אותו כאשר שרף את הפר הראשון ומה

ת"ל אל מחוץ למחנה ליתן לו מחנה שניה

וכשהוא אומר ימחוץ למחנה בדשן שאין ת"ל

שהרי כבר נאמר יאל שפך הדשן תן לו

מחנה שלישית סור"ש האי מחוץ למחנה

מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא ר"א אומר נאמר כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן

ימחוץ למחנה מה כאן חוץ לשלש מחנות

אף להלן חוץ לג' מחנות ומה להלן במזרחה

של ירושלים אף כאן במזרחה של ירושלים

ורבגן היכא שריף להו כדתניא היכן נשרפין

לצפונה

(ל) רש"י ד"ה כשה שהרשו כו' מה הולחמו בשרו בעורו :96

מוסף רש"י

רבינו חננאל

דילפי מפר העלם דבר של דבר של צבור על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו. ונאמר מה להלן ע״י ניתוח, שנאמר והפשיט את העולה ווחח אותה לנתחיה, אף פר העלם דבר ע״י ניתוח. אי מה העולה ויחוחה אחרי הפשט עורה מבשרה, אף זה הפר ניתוחו אחרי הפשיטו, ת״ל וקרבו ותרשו, כשם שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו, למדנו שלא היה מפשיט העור מן סיא היה מכס ט הכה מקחם הבשר, אלא היה מנתחם בעודנו העור דבוק על הבשר. תוספתא היכן שורפין אותן אבית הדשן הגדול ירושלים חוץ לג' מחנות יוסי על (והיקיפין) [והזקופין] של כהנים היו מעמידים מפני דוחק העם כדי שלא יהו קופצין לראות ונופלין לתוך המדורה וכו'. מאימתי מטמאין בגדים וכו'. ת"ר מסמאין בגרים וכדי הדי להלן בפר כהן משיח אתה נותן חוץ לגי מחנות וכאן חוץ למחנה אחת. אם כן מה ת"ל אל מחוץ למחנה, ללמד כיון שיצאו חוץ לחומת העזרה מטמאין בגדיהן המוציאין אותן לשורפן, כדתנן בזבחים סוף פרק טבול יום, היו סובלין אותן במוטות יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו. הראשונים מטמאין בגדים והאחרונים אין מטמאין עד שיצאו כו'. והתם בפר כהן . משיח מנא לז דחוץ לג׳ הפר אל מחוץ למחנה חוץ . לג' מחנות וכו', ופשוטה לג מוונות זכו, ופשוטה בפר כהן משיח כתיב אל מחוץ למחנה אל שפך הדשן . למדנו ששפך הדשן הוא חוץ למחנה למה כתיב והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה להוסיף לו חוץ למחנה אחר. עוד בפר העדה כתיב ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון. והוא פר כהן משיח. וממילא ידעינן דחוץ למחנה ישרף, למה כתב בו [אל מחוץ למחנה] ליתן מחנה אחר הרי ג' מחנות. וכתיב והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום במזרח היה. **הנה** למדנו שפר כהן משיח היה נשרף חוץ וכן פר העדה. ור' שמעון דאמר משיצת האור ברובן דאישתייר ליה אל מחוץ למחנה מופנה גמיר ביה גזירה שוה מפר כהן משיח. כדתניא ר' אליעזר אומר נאמר בו מחוץ למחנה כו׳. ורבנן דמפקי אל מחוץ [מטמא בגדים] הני היכא . הוה שריף להו, אמרינן שרין

מחנות כדתניא כו'.

בשב שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו. פירש"י ואיתקש שריפה להוצאה ותימה לי והא בקדשים אין למידין היקש מהיקש והכא כיון דהולאה גופה למידין בהיקש מדאיתקש עור ובשר לפרש היכי הדר תו

חשיבי עור ובשר שלהם קודש לענין זה שלא יחזרו וילמדו בהיקש אלא חוזרין שפיר ומלמדין בהיקש דהא בפ׳ איזהו מקומן (זבחים דף ג.) מייתי הא ברייתא דהכא וגמר מינה דבר הלמד בג"ש חוזר ומלמד בג"ש בקדשים אלא יש לומר דשריפה גופה איתקש לפרש כשם שפרשו בקרבו בשעת שרפה כך בשרו בעורו דושרף קחי על בשרו וראשו וכרעיו וקרבו ופרשו ששורף הכל וכשם שפרשו בקרבו דגנאי היה לשרוף הפרש בפני עלמו אף בשרו בעורו מיהו יכולני ליישב פירש"י: תן דו מחנה שלישית. תימה בפר העלה מנלן שלש מחנות אי מפר כהן משיח הא איהו גופיה גמר בהיקש מדשן ודבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש ולמאן דאמר הימנו ודבר אחר לא הוי היקש ניחא דאגב דגמרי מיניה מחנה הכתוב בו גמרינן נמי מחנה דגמר בהיקשא וכן קשה בפרק נגמר הדין (סנהדרין דף מב:) דיליף מקלל דסקילתו חוץ לשלש מחנות מגזירה שוה דפרים הנשרפים ואמאי והא דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בגזירה שוה למאן דאמר באיזהו מקומן דבתר מלמד אזלינן אע"ג דלמד חול הוא וכן בשמעתא דקאמר להלן אתה נותן להם שלש מחנות וכאן מחנה אחת פירוש הא גמרי מהדדי בג"ש דחטאת חטאת בשילהי התערובת (זבחים דף פג.) וקשה והא דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בגזירה שוה וכן קשה לר' שמעון דגמר פרה מפר יום הכפורים חוץ לשלש מחנות בגזירה שוה ופר יום הכפורים גופיה בהיקש מפר כהן

משיח כדפירש רש"י מדדרשי לפר זה פר יום הכפורים דאיתהש בההוא קרא לפר כהן משיח ולפר העלם ובקרא אחריתי דכתיב ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת שאין תלמוד לומר החטאת החטאת אלא החטאת יתירא לשאר נשרפין הוא דאתא הרי איתקשו להדדי וכל שכן דקשה טפי הכא דגמר פרה בגזירה שוה מפר יום הכפורים ופר יום הכפורים בהיקש מפר כהן המשיח דאיהו גופיה יליף בהיקש בשלמא מזרחה של ירושלים דגמר יום הכפורים מפרה מלי הדר למיגמר מפר כהן משיח לרב פפא דפרק איזהו מקומן דאמר בתר מלמד אזלינן ומלמד חולין הוא דפרה קדשי בדק הבית היא אבל היכי מלמד יום הכפורים על פרה כיון דמלמד קודש הוא ויש לומר דפר יום הכפורים ופר כהן משיח לא בהיקש גמרי בהדדי אלא בגזירה שוה דעור ובשר ופרש כדלעיל או בג"ש דהחטאת החטאת מהדדי דבכולהו כתיב החטאת ולא כמו שפירש רש"י דהיקש הוא והשתא ניחא דהוה ליה דבר הלמד בגזירה שוה חוזר ומלמד בגזירה שוה ופר העלם נמי למאן דאמר הימנו ודבר אחר הוי היקש לאו בהיקש יליף אלא בגזירה שוה דהחטאת החטאת ואפילו לר' מאיר דפליג בס"פ התערובות (גם זה שם) אההוא דרשא דחטאת והאמר אינו לריך הרי הוא אומר לכפר כו' לאו משום דלית ליה גזירה שוה

להו גזירה שוה: היכח שריף להו. לחיזו רוח של ירושלים: אלא ה״ק אינו לריך גזירה שוה לטומאת בגדים דמקרא דלכפר לצפונה נפקה אי נמי יליף שריפה חוץ לג' מחנות מגזירה שוה דמחוץ למחנה כרבי שמעון וקשה אמאי אילטריך לרבי שמעון מחוץ למחנה מיותר ללמד על פרה שלש מחנות נגמר לה מפרים הנשרפים כדגמר מקלל בר"פ נגמר הדין (סנהדרין דף מב:) ויש לומר דשמא לרבי שמעון מקלל נמי מפר יוה״כ גמר כמו פרה ועוד חימה לדידן נגמר מקלל שיהא חוץ למחנה מיום הכפורים דמטמא בגדים חוץ למחנה אחת ולא נגמר חוץ לג' מחנות משריפת פרים ויש לומר מסתברא משריפה אית לן למיגמר דאידי ואידי הכשירו שם מקלל לסוקלו ופרים לשורפן אבל טומאת בגדים שחוץ למחנה אחת אינן הכשירו אבל תימה מאי אינטריך קרא בפ׳ השוחט והמעלה (זבחים דף קו:)

מה להלן וכו'. כדמפרש ואזיל: וקרבו ופרשו והוליא. בת"כ 0 ה"ג לה ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו והוליא מלמד שמוליאו שלם: ונאמר להלן יו ראש וכרעים ה"ג. ומעולה גמר שנאמרו בה ראש וכרעים בהקטרתה שנאמר וערכו את ... גמרינן מינה שריפה בהיקש ואין לתרץ כיון דנשרפין חוץ לשלש מחנות לא

> החטאת מה תלמוד לומר חטאת חטאת לפי שלא למדנו שיהו מטמאין בגדים ונשרפין אבית הדשן אלא אלו בלבד מניין לרבות פר משיח ופר העדה ושעירי ע"ז מ"ל חטאת

חטאת אלמא כי הדדי נינהו א"כ למה נאמר כאן מחנה אחת לא

נאמרה אלא על טומאת הבגדים הכתובה אחריה והשורף אותם יכבס

בגדיו ולומר לך כיון שילאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים ואף

של פר כהן משיח מכאן למד שהרי לא נכתבה בו טומאת בגדים

ומריבויא דחטאת חטאת אתיא כדפרישית. וה"ג אמר מר להלן אתה

נותן להם ג' מחנות וכו': מחוץ למחנה בדשן. בהולאת דשן המובח והוליא את הדשן אל מחוץ למחנה שאין [מ"ל] אינו מלמד

כלום דאנא ידענא דאל מחוץ למחנה מוליאין אותו דכתיב בפרים

הנשרפים אל שפך הדשן וכחיב בהו מחוץ למחנה: ורבי שמעון. דאמר במתניתין אין מטמאין בגדים עד שיולת האור

ברובן האי מחוץ למחנה דכחיב בפר ושעיר של יום הכפורים מאי עביד ליה: נאמר כאן. בפר יום הכפורים: ונאמר להלן. בפרה אדומה והוליא אותה אל מחוץ למחנה (במדבר יש): מה בפרה אדומה הסערפין חוץ לג' מחוץ למחנה (במדבר יש): מה

חוץ לג' מחנות: ומה להלן. בפרה אדומה במזרחה של ירושלים

דכתיב בה אל נכח פני אהל מועד (שם) אלמא עומד במזרח ופניו

למערב כנגד פתחו של היכל שהוא בכותל מזרחי י ופתוח למזרח

אף כאן וכו': ורבנן. דמפקי ליה לקרא לטומאת בגדים ולית

הנחחים את הראש ואת הפדר ונאמר והקרב והכרעים: כשם שפרשו בקרבו וכו'. שנאמר ואת עור הפר ואת כל בשרו הקיש הולחת עור ובשר להולאת קרבו ופרשו מה פרשו בקרבו אף בשרו בעורו וכתיב והוליא ושרף מה הולאתו בשרו (א) ועורו אף שריפתו כן: ת"ר נאמר כאן מחוץ למחנה וכו'. הגירסא הזו משובשת היה וחי הפשר להעמידה ובמסכת זבחים ובת"כ חי הכי איתא מ"ר להלן אתה נותן להן ג' מחנות וכאן אתה נותן להן מחנה אחת א"כ למה נאמר אל מחוץ למחנה לומר לך כיון שילאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים וגבי פר יום הכפורים תניא לה בת"כ יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו וגו' וקמתמה תנא ואמר הכי להלו בפר העדה וכהו משיח אתה נותן להן לשריפתן חוץ לג׳ מחנות עזרה והר הבית וירושלים כדיליף לקמן וכאן אתה אומר אל מחוץ למחנה ושרפו דמשמע ששורפן חוץ למחנה שכינה מיד במחנה לויה והלא אף אלו פנימיים ואיתקישו להדדי לשריפה ולטומאת בגדים כדאמרינן גבי פר העלם דבר ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת שי וכוליה לדרשה ודרשינן לפר זה פר יום הכפורים במס' זבחים (למ.) ובמסכת מנחות (כו.) מייתינן לה ועיקרה בת"כ וגבי פר יוה"כ נמי כתיב החטאת החטאת ואת פר החטאת ואת שעיר

א) זבחים נ., ב) [ל"ל ראשו וכרעיו], ג) זבחים קה:, ד) שם סנהדרין מב:, ה) [כל הענין בזבחים קה: קו. ע"שן, ו) [ויקרא דבורא דחובא פרשה ג], ו) [בעולה ראש וכר ע" רש"י זבחים נ. ד"ה זבחים נ. ד"ה ונאמר להלן ול"ע], **ח**) [אחרי פרשה ה], **ט**) [ויקרא טו], י) בס"א: מערבי,

תורה אור השלם

ו. וְאֶת עוֹר הַפֶּר וְאֶת כָּל בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל בְּרְעִיו ַּבְּקָרבּוֹ וּפְרְשׁוֹ: וְהוֹצִיא אֶת בָּל הַפָּר אֶל מִחוּץ לְמִהְנָה אֶל מָקוֹם טָהוֹר אֶלְ שֶׁפֶּרְ ַנוּיֶשׁן יְשָׁרוּ אַרוּ עַל נְצְיִם בְּאַשׁ עַל שְׁפָּךְּ הַנְּשָׁוּ יִשְׂרָף: ויקרא די אייכ גי וְעְרָכוּ בְּנֵי אָהַרֹן הַכּנְהָנִים אַת הַנְּאָחָיִם אֶת הָראשׁ אַת הַנְּאָחָיִם אֶת הָראשׁ וְאֵת הַפְּדֶר עַל הָעַצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל ויקרא א ח המובח: וְהַקֶּרֶב וְהַבְּרָעִים יִרְחַץ בָּמָיִם וְהַקְרִיב הַכּהֵן אֶת הַכֹּל וְהַקְטִיר הַמִּוְבָּחָה עלָה הַכֹּל וְהַקְטִיר הַמִּוְבַּחָה עלָה הוא אשה ריח ניחח ליי:

. 3. ואת פר החטאת ואת נ. וְאַת פּוֹ תַּוֹנְשְאוֹ וְאַת פְּשְׁעִי הַוֹּנְאַת בְּשְׁעַה הּוּבְאַ אַת בְּתְּם לְכַפַּר בְּקֹדְשׁ יוֹצִיא אָל מַחוּץ לְמַּחְנָה וְשְׁרִפוּ בָאַשׁ אֶת ערתִם וְשְׁרְפוּ בָאַשׁ אֶת ערתִם וְאָת בְּשְׁכוּ וַאָת פְּוֹשְׁכוּ וַאָת פְּוֹשְׁכוּ וַאָת בְּשְׁכוּ ויקרא טז כז

4. וְהוֹצִיא אֶת הַפֶּר אֶל מִחוּץ לִמְּחֲנֶה וְשְׂרֵף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁרַף אֵת הַפְּר בַּיְטָּאָר בָּיִּהְ הָרָאשׁוֹן חַטַּאת הַקְּהָל הוּא: ויקרא ד כא 5. וּפָשַׁט אֶת בָּגֶדְיוּ וִלְבַשׁ בּגְדִים אֲחַרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשֶׁן אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנָה אֶל הַדָּשֶׁן אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנָה אֶל מְקוֹם טָהוֹר: ויקרא ו ד 6. וּנִתַתֶּם אֹתָה אֵל אֶלְעָזָר ס. וּנְונַנֶּיָנֶם אוְנָוּזְּ אֶל אֶלְהָּ הַכֹּהֵן נְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשְׁחֵט אֹתָהּ

תום' ישנים

כך בשרו בעורו. דאימקש עור הפר ואת כל נשרו עור הספר וחות כנ בטרו דברישיה דקרא לקרבו ופרשו דכתיב בתריה. במורחה שא ירושלים. שכל מקום שנאמר פני אינו אלא פני קדים שעומד מלד המזרח ומזה כנגד פתחו של היכל שהוא במערב.